

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Carolus Franciscus Maria van Bergen en 22 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De in artikel 1, onder 1, 3 en 6, voorgedragen zijn oud-Nederlanders, die ingevolge artikel 7, onder 5°, van de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap (*Stb.* 1892, 268), hun Nederlandse nationaliteit hebben verloren door tien achtereenvolgende jaren woonplaats te hebben gehad buiten Nederlands grondgebied. Zij hadden door gebruik te maken van de daartoe bij evengenoemd artikel 7 aangewezen weg, verlies van Nederlanderschap kunnen voorkomen. Ofschoon zij dit middel niet hebben aangewend, blijken zij op het bezit van de Nederlandse nationaliteit prijs te stellen. Aangezien zij van goed maatschappelijk gedrag zijn, bestaat er alle aanleiding hun door naturalisatie wederom de staat van Nederlander te verlenen.

Ten aanzien van de overigen moge het volgende worden opgemerkt.

In artikel 1, onder 2 en 9, worden voorgedragen Edit Bakits, geboren te Boedapest 5 januari 1899, weduwe van Bela von Liphay, en haar dochter Kornelia Henrietta Edit von Liphay, geboren te Boedapest 20 september 1934. Zij zijn van Hongaarse herkomst, wonen sedert 1952 in ons land en kunnen als ingeburgerd worden beschouwd. De dochter voorziet als kantoorbediende in het onderhoud van zich en haar moeder.

Klara Holacsek, de Hongaarse verzoekster genoemd in artikel 1, onder 4, werd in 1914 te Boedapest (Hongarije) geboren. Met enige onderbrekingen in de jaren 1923, 1926 en 1927 verblijft zij sedert 1922 in ons land. Zij werd opgevoed in een Nederlands pleeggezin. Verzoekster is kloosterzuster; zij is werkzaam als bibliothecaresse.

De Hongaarse verzoekster Jozefa Maria Kametler, genoemd in artikel 1, onder 5, werd in 1909 te Boedapest geboren. In 1921 kwam zij met een kindertransport naar ons land, waar zij werd opgenomen in een Nederlands pleeggezin. Op verzoek van haar moeder keerde adressante in 1926 naar haar geboorteland terug; na het overlijden van haar ouders vestigde zij zich in 1932 definitief in Nederland. Verzoekster is in onze samenleving opgenomen. Als huishoudster voorziet zij in haar onderhoud.

Anna Willemina Köhler, de Zuidafrikaanse verzoekster genoemd in artikel 1, onder 7, werd in 1925 te Rotterdam geboren en heeft daar steeds gewoond. Zij voelt zich Nederlandse. Verzoeksters ouders en haar zuster verkregen reeds in 1953 het Nederlanderschap door naturalisatie. Als verkoopster verdient adressante het brood.

In artikel 1, onder 8, wordt voorgedragen de Oostenrijkse verzoeker Christian Sigismund König. Deze werd in 1928 te Linz (Oostenrijk) geboren. Kort na zijn geboorte werd hij ondergebracht bij zijn in Leiden wonende grootouders. Hij onderscheidt zich niet van een Nederlander uit zijn kring. Als bediende in een boekhandel voorziet hij in zijn onderhoud.

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

De verzoeker Gaston Ferdinand Maurer, genoemd in artikel 1, onder 10, werd in 1901 te Parijs geboren. Na van 1920 tot 1923 op Nederlandse schepen te hebben gevaren, vestigde hij zich in laatstgenoemd jaar in ons land. In 1926 vertrok hij in dienst van een Nederlandse firma naar het voormalige Nederlands-Indië. Van 1928 tot 1953 was hij aldaar met enige korte onderbrekingen in overheidsdienst werkzaam. Tot zijn erkenning als Fransman in 1957 stond verzoeker als staatloos te boek. In oktober 1958 vestigde hij zich weer in ons land. Als boekhouder voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote. De ondergetekende acht termen aanwezig om deze verzoeker, aan wiens assimilatie niet behoefte te worden getwijfeld, met afwijking van de wettelijke verblijfsstermijn voor naturalisatie in aanmerking te doen brengen.

Wilhelmus Conrad Meurer, de verzoeker genoemd in artikel 1, onder 11, werd in 1929 te Nijmegen geboren en is van Duitse herkomst. Met een onderbreking van 1944 tot 1949 heeft hij steeds in ons land gewoond. Verzoeker is Nederlander in zeden en gewoonten. Zijn vrouw en zoon bezitten de Nederlandse nationaliteit. Als schilder verdient adressant het brood voor zich en zijn gezin.

De staatloze verzoeker Bernardus van Tricht, genoemd in artikel 1, onder 12, is Nederlander van geboorte. Van 1923 tot 1930 verbleef hij in de Verenigde Staten, waar hij de Amerikaanse nationaliteit verkreeg. Door zijn terugkeer naar ons land ging ook laatstgenoemde nationaliteit voor hem verloren. Verzoeker is gehuwd met een Nederlandse vrouw; zijn beide kinderen bezitten het Nederlanderschap. Als archivaris voorziet adressant in het onderhoud van zich en de zijnen.

De in artikel 2 voorgedragen verzoekers bezitten allen de Indonesische nationaliteit. Zij worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht hetzij omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren, hetzij omdat zij ten gevolge van hun repatriëring uit Indonesië in omstandigheden verkeren waardoor betaling van het wettelijk verschuldigde bedrag redelijker wijze niet verlangd kan worden.

De verzoeker Theodoor Christiaan Hoorn, genoemd in artikel 2, onder 1, werd in 1892 te Djakarta (Indonesië) geboren en bezat door afstamming de Nederlandse nationaliteit. Na de soevereiniteitsoverdracht opteerde hij uit maatschappelijke overwegingen voor het Indonesische staatsburgerschap. Sedert april 1958 is verzoeker in ons land gevestigd. Hij wordt verpleegd in een bejaarden-centrum.

De verzoeker Domingus Jacob Kaihatu, genoemd in artikel 2, onder 3, werd in 1899 te Kota Radja (Indonesië) geboren. In 1918 trad hij vrijwillig in dienst van het Koninklijk Nederlands-Indische Leger; in 1937 werd hij gepensioneerd in de rang van adjudant-onderofficier-kartograaf. Vervolgens was verzoeker als burgerambtenaar werkzaam bij de Topografische Dienst. Van 1942 tot 1945 was hij als politiek gevangene geïnterneerd door de Japanners. Na de bevrijding meldde adressant zich weer voor actieve dienst bij het leger. In 1947 werd hij tijdelijk bevorderd tot onderluitenant. Uit veiligheidsoverwegingen werd verzoeker in 1950 naar ons land overgebracht. Hij geniet een bijzondere tegemoetkoming. Verzoekers meer-

derjarige zoons Christiaan Emile Jacob, Jan Adolf, Walter Hermanus en Willem Ferdinand worden voorgedragen in artikel 2, onder 2, 4, 5 en 6. Zij voorzien respectievelijk als scheepswerktuigkundige, koeltechnicus, technisch-tekenaar en radiomonteur in hun onderhoud. Christiaan Emile Jacob Kaihatu is gehuwd met een Nederlandse vrouw.

Johannes Louhenapessy, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 7, werd in 1919 te Kota Radja (Indonesië) geboren. Sedert 1937 is hij in dienst van de Koninklijke Marine. Verzoeker bekleedt de rang van korporaal-machinist. Als zodanig heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en zijn gezin.

In artikel 2, onder 8, wordt voorgedragen Marthinus Nicolaas Matulesy. Deze werd in 1931 te Semarang (Indonesië) geboren en verblijft sedert 1950 op Nederlands-Nieuw-Guinea. Als chauffeur bij de Gouvernementsautobusdienst voorziet hij in zijn onderhoud.

De verzoeker Julius François Pietersz, genoemd in artikel 2, onder 9, werd in 1893 te Djakarta (Indonesië) geboren en is oud-Nederlander. Van 1908 tot 1939 was hij bij de Staatsspoorwegen in Indonesië werkzaam, laatstelijk in de rang van hoofdcommies. Verzoeker opteerde op 24 december 1951 voor de Indonesische nationaliteit. In december 1958 kwam hij in ons land aan. Adressant geniet ondersteuning.

In artikel 2, onder 10, wordt voorgedragen Martine Frederique Reep, weduwe van de Nederlander Annanias Johannes Witte. Zij werd in 1895 te Tandjong Pinang (Indonesië) geboren en woont sedert februari 1958 in ons land. In verband met haar werkkring opteerde verzoekster voor de Indonesische nationaliteit. Zij is opgenomen in een bejaarden-tehuis.

De verzoeker Eddy de Ronde, genoemd in artikel 2, onder 11, werd in 1936 te Semarang (Indonesië) uit Nederlandse ouders geboren. Zijn vader overleed in 1945 in Japanse krijgsgevangenschap. Aangezien zijn moeder na de soevereiniteits-overdracht opteerde voor de Indonesische nationaliteit, verloor ook adressant zijn oorspronkelijke nationaliteit. In december 1957 vestigde hij zich in ons land. Verzoeker is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Als metaalbewerker voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

Met uitzondering van de Hongaarse verzoeksters genoemd in artikel 1, onder 4 en 5, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen, dat zij hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.